

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2017. gada 10. oktobrī*

Dempings – No Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām nosūtītu velosipēdu imports – Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu – Īstenošanas regula (ES) 2015/776 – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts – Montāžas darbības – Velosipēda detaļu cilme un izcelsme – Izcelsmes sertifikāti – Nepietiekams pierādījuma spēks – Velosipēda detaļu ražošanas izmaksas

Lieta T-435/15

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, Karāči [*Karachi*] (Pakistāna), ko pārstāv *P. Bentley, QC*,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J.-F. Brakeland, M. França* un *A. Demeneix*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2015. gada 18. maija Īstenošanas regulu (ES) 2015/776, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 502/2013 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Kambodžas, Pakistānas un Filipīnu izcelsme (OV 2015, L 122, 4. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *V. Tomljenoviča* [*V. Tomljenović*], tiesneši *A. Markulli* [*A. Marcoulli*] un *A. Kornezovs* [*A. Kornezov*] (referents),

sekretāre *K. Hērena* [*C. Heeren*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 17. maija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Eiropas Savienības Padome ar 1993. gada 8. septembra Regulu (EEK) Nr. 2474/93, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importu Kopienā un veic pagaidu antidempinga maksājuma galīgo iekasēšanu (OV 1993, L 228, 1. lpp.), noteica galīgo antidempinga maksājumu 30,6 % apmērā attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu.
- 2 Pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kas notika atbilstoši Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), 11. panta 2. punktam, Padome ar 2000. gada 10. jūlija Regulu (EK) Nr. 1524/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz tādu velosipēdu importu, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV 2000, L 175, 39. lpp.), nolēma paturēt spēkā iepriekš minēto antidempinga maksājumu.
- 3 Pēc starpposma pārskatīšanas, kas notika atbilstoši Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punktam, Padome ar 2005. gada 12. jūlija Regulu (EK) Nr. 1095/2005, ar kuru piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz Vjetnamas izcelsmes velosipēdu importu un groza Regulu (EK) Nr. 1524/2000 (OV 2005, L 183, 1. lpp.), nolēma palielināt antidempinga maksājumu Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam līdz 48,5 %.
- 4 Ar 2011. gada 3. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011, ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV 2011, L 261, 2. lpp.), Padome nolēma atstāt spēkā esošo antidempinga maksājumu 48,5 % apmērā.
- 5 2013. gada maijā pēc starpposma pārskatīšanas, kas notika atbilstoši tajā brīdī spēkā esošās Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”), 11. panta 3. punktam, Padome pieņēma 2013. gada 29. maija Regulu (ES) Nr. 502/2013, ar ko groza Īstenošanas regulu Nr. 990/2011 (OV 2013, L 153, 17. lpp.), un nolēma atstāt spēkā esošo antidempinga maksājumu 48,5 % apmērā, izņemot attiecībā uz trīs uzņēmumu eksportētajiem velosipēdiem, kuriem tika noteiktas individuālas antidempinga maksājuma likmes.
- 6 Pēc pretapiešanas izmeklēšanas, kas tika veikta atbilstoši pamatregulas 13. pantam, Padome pieņēma 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV 2013, L 153, 1. lpp.).
- 7 2014. gadā saņemot jaunu sūdzību, kas šoreiz attiecās uz iespējamo antidempinga maksājumu apiešanu, kurā bija iesaistīti Kambodža, Pakistānā un Filipīnās reģistrēti velosipēdu ražotāji eksportētāji, Eiropas Komisija pieņēma 2014. gada 2. septembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 938/2014, ar ko sāk izmeklēšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam ar Padomes Regulu (ES) Nr. 502/2013 noteikto antidempinga pasākumu varbūtēju apiešanu, kura notiek, importējot velosipēdus, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai to deklarētā izcelsmes valsts ir Kambodža, Pakistāna vai Filipīnas, un ar ko nosaka šāda importa reģistrēšanu (OV

- 2014, L 263, 5. lpp.; labojums – OV 2014, L 341, 31. lpp.). Šis izmeklēšanas laikā, kas attiecās uz laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. augustam (turpmāk tekstā – “izmeklēšanas laikposms”), prasītājs – *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd*, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas dibināta saskaņā ar Pakistānas tiesībām, – saņēma no Komisijas “Veidlapu uzņēmumiem, kuri lūdz atbrīvojumu no iespējamās maksājumu paplašināšanas” (turpmāk tekstā – “veidlapa”), kuru tas aizpildīja un nosūtīja 2014. gada 17. oktobrī.
- 8 No veidlapā sniegtajām norādēm izriet, ka prasītājs iegādājās velosipēda detaļas no Šrilankas un Ķīnas, lai Pakistānā veiktu velosipēdu montāžu. Tā kā prasītājs nebija norādījis, ka tas šajā pēdējā minētajā valstī arī ražoja velosipēda detaļas, Komisija uzskatīja, ka montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība nepārsniedza 25 % no ražošanas izmaksām pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
 - 9 Prasītājs veidlapai ir pievienojis F.2 tabulu, kurā ir uzskaitīti visi detaļu iepirkumi, ko tas veicis laikā no 2013. gada 1. septembra līdz 2014. gada 31. augustam (turpmāk tekstā – “atsauces periods”). Kā izriet no šīs tabulas, kā prasītāja piegādātāji bija norādīti pieci uzņēmumi, proti, *Creative Cycles Pvt Ltd*, *Great Cycles Pvt Ltd*, *Continental Cycles Pvt Ltd*, *Kelani Cycles Pvt Ltd* un *Flying Horse Pvt Ltd*. Šajā ziņā, lai arī ir taisnība, kā apgalvo Komisija, ka prasītājs nav aizpildījis minētās tabulas sadaļu “saistītie vai nesaistītie”, kas ļautu pierādīt iespējamo saikni ar tā piegādātājiem, tomēr ir svarīgi precizēt, ka prasītājs bija minējis, ka starp to un *Great Cycles* pastāv saikne, veidlapas 11. lappusē norādot, ka prasītājam un *Great Cycles* bija viens un tas pats īpašnieks.
 - 10 2014. gada 27. novembrī Komisija pēc prasītāja lūguma veica tā uzklauššanu, kuras laikā prasītājs sniedza vairākus precizējumus un apstiprināja veidlapā norādīto elementu nozīmi, proti, ka atsauces periodā tas veica velosipēdu montāžas darbības Pakistānā, bet ka mazāk nekā 60 % no šajās montāžas darbībās izmantoto detaļu vērtības bija no Ķīnas un ka līdz ar to tā veiktās montāžas darbības nenozīmēja spēkā esošo pasākumu apiešanu atbilstoši pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktam.
 - 11 Pēc šīs uzklauššanas Komisija iesniedza papildu informācijas pieprasījumu, uz ko prasītājs atbildēja 2015. gada 16. janvārī, atzīstot, ka tas bija saistīts ne tikai ar *Great Cycles*, bet arī ar *Creative Cycles* un *Continental Cycles*, savas atbildes 2. punktā precizējot, ka tas sākotnēji nebija minējis šos abus uzņēmumus, jo pirmais “savu darbību bija pārtraucis” un otrs jau “bija slēgts”.
 - 12 2015. gada 17. un 18. februārī tika veikts pārbaudes apmeklējums nevis, kā sākumā bija paredzēts, prasītāja telpās Karāči (Pakistāna), bet drošības apsvērumu dēļ un ar prasītāja piekrišanu – Katunajakā [*Katunayake*] Šrilankā, *Great Cycles* telpās, kur tika nogādāti grāmatvedības dokumenti, lai veiktu pārbaudi. Pārbaudes mērķis it īpaši bija noteikt, vai Ķīnas izcelsmes detaļu īpatsvars nepārsniedza 60 % no visu to detaļu vērtības, kuras tika izmantotas montāžā, ko prasītājs veica Pakistānā. Komisija nolēma koncentrēt izmeklēšanu uz informāciju par vienu no prasītāja piegādātājiem, proti, *Flying Horse*, jo prasītājs no tā bija iegādājies 93 % no velosipēda detaļām, kas tika izmantotas montāžā Pakistānā. Šajā ziņā no F.2 tabulā minētajiem elementiem izriet, ka minētais piegādātājs nebija saistīts ar prasītāju, un no elementiem, ko prasītājs bija iesniedzis pārbaudes uz vietas laikā, – ka minētais piegādātājs bija starpnieks, kurš iegādājās detaļas gandrīz vienādās daļās Ķīnā un Šrilankā, proti, 46 % un 47 % apmērā no visām velosipēda detaļām, ko prasītājs izmantoja montāžā Pakistānā. Pārējo prasītājs bez starpniecības iegādājās no Šrilankas un Kambodžas piegādātājiem.
 - 13 Izrādījās, ka *Flying Horse* bija iegādājies lielu daļu rāmju, dakšu, lieto disku un plastmasas riteņu no *Great Cycles*, Šrilankā reģistrēta velosipēda detaļu ražotāja, kas bija saistīts ar prasītāju, kā norādīts iepriekš 9. punktā. Riepas un ķēdes turpretī tika iegādātas no *Vechenson Limited*, arī Šrilankā reģistrēta velosipēda detaļu ražotāja, kas nav saistīts ar prasītāju. Komisija atzina, ka pēdējais minētais ir “autentisks velosipēdu ražotājs” (iebildumu raksta 27. punkts). Norādot uz vairākām anomālijām, piemēram, prasītāja neapmaksāto prasījumu piegādātājam *Flying Horse* 5 277 325 ASV dolāru (USD) apmērā, kas ir summa, kura atbilst vairāk nekā 90 % no prasītāja pārdošanas apjoma Eiropas Savienībā

atsauces periodā, *Flying Horse* ļoti svārstīgo peļņu no pārdotā prasītājam, salīdzinot ar cenu rēķinos, ko *Great Cycles* izrakstīja *Flying Horse*, kura pielīdzināma tirdzniecībai ar zaudējumiem līdz pat peļņai gandrīz 20 % apmērā, un vairāku rēķinu esamību, ko prasītājam izrakstījis vai nu *Flying Horse*, vai tieši *Great Cycles*, kuriem ir vienāds numurs un kuri attiecas uz tādiem pašiem daudzumiem un summām, Komisijai radās šaubas par prasītāja un minētā piegādātāja attiecībām.

- 14 Ņemot vērā šo praksi, Komisijai arī radās jautājums par to, vai velosipēda detaļas, kuras nāca no Šrilankas un attiecībā uz kurām prasītājs bija deklarējis šīs valsts izcelsmi, tik tiešām tādas bija. Prasītājs šajā ziņā uzrādīja A veidlapas izcelsmes sertifikātus, ko izsniegusi Šrilankas Demokrātiskās Sociālistiskās Republikas Tirdzniecības ministrija attiecībā uz velosipēda detaļām, kuras ar *Flying Horse* starpniecību tika iegādātas, pirmkārt, no *Great Cycles* un, otrkārt, no *Vechenson*. Saistībā ar izmeklēšanu Komisija arī lūdza iesniegt apliecinājošos dokumentus, kuri tika iesniegti lūguma saņemt A veidlapas izcelsmes sertifikātus pamatojumam, ko prasītājs arī izdarīja.
- 15 Tādējādi prasītājs iesniedza Komisijai A veidlapas izcelsmes sertifikātus, kā arī ar tiem saistītos apliecinājošos dokumentus, kas attiecas, pirmkārt, uz *Vechenson* veikto eksportu un, otrkārt, *Great Cycles* veikto eksportu. Komisija kā pierādījumu velosipēda detaļu Šrilankas izcelsmei pieņēma sertifikātus, kas attiecas uz *Vechenson*, taču sertifikātus, kas attiecas uz *Great Cycles*, noraidīja. Attiecībā uz pēdējiem minētajiem A veidlapas izcelsmes sertifikātiem Komisija izvērtēja divas izmaksu tāmes attiecībā uz rāmjiem un dakšām, no kurām pirmā bija datēta ar 2012. gada 17. decembri un otrā – ar 2013. gada 12. decembri. Uz abām bija Šrilankas Demokrātiskās Sociālistiskās Republikas Tirdzniecības ministrijas zīmogs. Prasītājs iesniedza arī 2014. gada 27. jūnija izmaksu tāmes attiecībā uz diskām. Šajā ziņā Komisija konstatēja vairākas varbūtējas neatbilstības, no kurām pirmā bija saistīta ar to, ka dažu veidu rāmjiem un dakšām trūka izmaksu tāmju apliecinājošu dokumentu, otrā bija saistīta ar to, ka attiecīgās tāmes bija balstītas nevis uz reālām ražošanas izmaksām, bet gan vienīgi uz vispārējām ražošanas izmaksu prognozēm attiecībā uz nenoteiktu ražošanas daudzumu aptuveni gada laikā, trešā bija saistīta ar to, ka nesakrīta A veidlapas izcelsmes sertifikātos un izmaksu tāmēs minētie rāmju un dakšu lielumi, ceturtā attiecās uz atšķirībām “*free on board*” (franko uz kuģa klāja) vērtībā, kas norādīta A veidlapas izcelsmes sertifikātos, un franko uz kuģa klāja vērtībā, kas minēta veidlapas pielikumā pievienotajā F.2 tabulā, kā arī dažādu rēķinu, kas izvērtēti izmeklēšanas laikā, vērtībā un pietkā – uz to, ka A veidlapas izcelsmes sertifikātos nav minēts *Flying Horse*.
- 16 Šādos apstākļos Komisija pārbaudes apmeklējumā lūdza prasītājam iesniegt pierādījumus par *Great Cycles* Šrilankā atsauces periodā izgatavoto detaļu ražošanas izmaksām veidlapas F.4.1 tabulas formātā. Piekrītot šim lūgumam, prasītājs vajadzīgajā formātā iesniedza prasīto informāciju par visu detaļu (rāmju, dakšu, lieto disku un plastmasas riteņu), ko *Great Cycles* minētajā periodā saražoja Šrilankā, kopējām ražošanas izmaksām. Balstoties uz šiem pierādījumiem, Komisija izrēķināja, ka vairāk nekā 65 % no kopējiem velosipēda detaļu ražošanā Šrilankā izmantotajiem izejmateriāliem nāca no Ķīnas, pretstatā 31 %, kas nāca no Šrilankas, un ka mazāk nekā 25 % no Šrilankas vērtības tika pievienoti šiem izejmateriāliem minēto detaļu ražošanas procesā Šrilankā. Komisija no tā secināja, ka prasītājs bija piedalījies pasākumu apiešanas darbībās, un paziņoja tam šo secinājumu 2015. gada 13. martā.
- 17 2015. gada 23. martā prasītāju pēc tā lūguma uzklaušīja uzklaušīšanas amatpersona.
- 18 2015. gada 27. marta rakstveida apsvērumos par Komisijas secinājumiem prasītājs norādīja, ka Komisijai neesot juridiska pamata apstrīdēt detaļu, ko prasītājam piegādāja *Great Cycles*, Šrilankas izcelsmi, jo, pirmkārt, Šrilankas valsts izdotie A veidlapas izcelsmes sertifikāti apstiprina šo izcelsmi un, otrkārt, tā kā pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts nav izcelsmes noteikums, Komisija to nevar piemērot, lai noteiktu Šrilankā izgatavoto detaļu izcelsmi.

- 19 2015. gada 18. maijā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2015/776, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 502/2013 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Kambodžas, Pakistānas un Filipīnu izcelsme (OV 2015, L 122, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).

Apstrīdētā regula

- 20 Apstrīdētās regulas 13. apsvērumā tostarp ir norādīts, ka uzklaušīšanas amatpersona, veicot prasītāja uzklaušīšanu 2015. gada 23. martā, izvērtēja A veidlapas izcelsmes sertifikātu “pierādījuma spēku” attiecībā uz velosipēda detaļām, kas ar tirgotāja starpniecību pirktas no saistīta uzņēmuma Šrilankā, kā arī pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta “analogisku” piemērošanu attiecībā uz minētajām velosipēda detaļām, kas pirktas Šrilankā.
- 21 Apstrīdētās regulas 22. apsvērumā ir minēts, ka atsauces periodā prasītājs bija vienīgais velosipēdu ražotājs Pakistānā, ka tas bija aizpildījis veidlapu un ka tā ražošana nodrošināja nedaudz vairāk par 100 % no kopējā Pakistānas velosipēdu importa Savienībā. Tajā ir arī norādīta iepriekš 12. punktā minētā uz vietas veiktā pārbaude un precizēts, ka tika uzskatīts, ka prasītājs sadarbojās.
- 22 Apstrīdētās regulas 2.5.3. sadaļas “Pakistāna” 94.–106. apsvērumi ir veltīti Komisijas izmeklēšanai attiecībā uz prasītāju. Vispirms Komisija apstrīdētās regulas 94. apsvērumā uzsver saikni, kas pastāvēja starp prasītāju un “uzņēmumu Šrilankā, uz kuru attiecās iepriekšējā pretapiešanas izmeklēšana, un uz to attiecas paplašinātie pasākumi”, piebilstot, ka minētā uzņēmuma akcionāri izveidoja uzņēmumu Kambodžā, kas arī nodarbojās ar velosipēdu eksportu uz Savienību, un ka “šis Kambodžas uzņēmums nesadarbojās šajā izmeklēšanā, lai gan tas 2013. gadā eksportēja izmeklējamu ražojumu uz Savienības tirgu”. Komisija apstrīdētās regulas 94. apsvērumā arī norāda, ka Kambodžas uzņēmums atsauces periodā pārtrauca darbību Kambodžā un to pārcēla uz saistīto uzņēmumu Pakistānā.
- 23 Apstrīdētās regulas 96. apsvērumā Komisija norāda, ka izmeklēšanā netika konstatēta Ķīnas izcelsmes ražojumu pārsūtīšanas prakse caur Pakistānu, un minētās regulas 98. un 99. apsvērumā tā norāda uz iepriekš 13. un 15. punktā minētajām anomālijām, kas jau tika atklātas šīs pašas izmeklēšanas laikā. Turpinājumā Komisija apstrīdētās regulas 100. un 101. apsvērumu ir veltījusi A veidlapas izcelsmes sertifikātu pierādījuma spēkam, kā arī to izejmateriālu procentuālajai daļai, kas nāca no Ķīnas un tika izmantoti velosipēda detaļu ražošanā Šrilankā. Šie apsvērumi ir izteikti šādi:

“(100) Pēc informācijas izpaušanas [prasītājs] nepiekrita Komisijas novērtējumam, ka A veidlapas/izcelsmes sertifikātus, kas iesniegti par velosipēda daļām, kuras iepirktas no Šrilankas, nevar uzskatīt par pietiekamiem pierādījumiem, lai apliecinātu velosipēda daļu izcelsmi. [Prasītājs] apgalvoja, ka izmaksu pārskatus sagatavoja revīzijas uzņēmums un ka importētājiem būtu jāspēj paļauties uz A veidlapām/izcelsmes sertifikātiem, ko izdevusi Šrilankas Tirdzniecības ministrija. [Prasītājs] apstiprināja, ka izmaksu pārskati nav pamatoti ar faktiskajām ražošanas izmaksām par daļām; tās ir tikai prognozes par nākotnes izmaksām, kas ir spēkā apmēram vienu gadu. Turklāt [prasītājs] apgalvoja, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts nav izcelsmes noteikums, tādēļ to nevar piemērot, lai novērtētu to velosipēda detaļu izcelsmi, kas iepirktas no Šrilankas.

(101) Kā paskaidrots 98. apsvērumā, A veidlapas/izcelsmes sertifikāti netika uzskatīti par pietiekami pierādījumu, kas apliecinātu to velosipēda detaļu izcelsmi, kuras pirktas no Šrilankas, jo tie netika izdoti, pamatojoties uz faktiskajām ražošanas izmaksām, bet uz ražošanas izmaksu prognozēm nākotnē, kas nesniedz nekādu garantiju, ka velosipēda detaļas patiešām tika ražotas saskaņā ar plānotajām izmaksām. Turklāt būtu jāprecizē, ka Komisija kopumā neapstrīd metodiku, kas izmantota A veidlapu/izcelsmes sertifikātu izdošanā Šrilankā (tas ir ārpus šīs izmeklēšanas jomas), bet tikai novērtē, vai šajā gadījumā ir izpildīti pamatregulas 13. panta

2. punktā iekļautie nosacījumi. Šajos apstākļos, vienlaikus atzīmējot, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts patiešām nav izcelsmes noteikums, Komisijai bija pamats uzskatīt, ka šīs daļas ir no Ķīnas, jo šo daļu ražošanā vairāk nekā 60 % apmērā tika izmantoti Ķīnas izejmateriāli un pievienotā vērtība bija mazāka nekā 25 % no ražošanas izmaksām. Tāpēc visi minētie apgalvojumi tika noraidīti.”

- 24 Tātad Komisija apstrīdētās regulas 104. apsvērumā uzskatīja, ka izmeklēšanā netika konstatēts, “ka montāžas operācijām būtu cits pietiekams cēlonis vai ekonomisks pamatojums kā vien izvairīšanās no attiecīgajam ražojumam noteiktajiem spēkā esošajiem pasākumiem”.
- 25 Apstrīdētās regulas 144.–147. apsvērumus saistībā ar dempinga esamības pierādīšanu ir veltīti Komisijas izmantotajai metodikai, kuras mērķis, pirmkārt, bija noteikt vidējo svērto eksporta cenu atsauces periodā un, otrkārt, to salīdzināt ar vidējo svērto normālo cenu. Komisija attiecībā uz Pakistānu konstatēja “ievērojamu dempingu” (apstrīdētās regulas 147. apsvērumus).
- 26 Apstrīdētās regulas 163. apsvērumā, kurā ir atsauce uz minētās regulas 102. apsvērumu, Komisija noraidīja iespēju atbrīvot prasītāju no iespējamajiem paplašinātajiem pasākumiem, jo, tā kā tas “ir iesaistīts pasākumu apiešanas praksē [...] saskaņā ar pamatregulas 13. panta 4. punktu šim uzņēmumam nevar piešķirt atbrīvojumu”.
- 27 Līdz ar to Komisija apstrīdētās regulas 1. pantā nolēma paplašināt galīgo antidempinga maksājumu 48,5 % apmērā, kas piemērojams Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam un kas minēts iepriekš 3. punktā, attiecinot to uz tādu velosipēdu importu, kuri nosūtīti it īpaši no Pakistānas, minētās regulas 1. panta 3. punktā norādot, ka “maksājumu, ko paplašina ar šā panta 1. punktu, iekasē par importu, kas nosūtīts no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai tam deklarēta Kambodžas, Pakistānas un Filipīnu izcelsme, un kas reģistrēts saskaņā ar [Īstenošanas regulas] Nr. 938/2014 2. pantu un [pamatregulas] 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu, izņemot tādu ražojumu importu, kurus ražojuši 1. punktā norādītie uzņēmumi”.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 28 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 29. jūlijā, prasītājs cēla šo prasību.
- 29 Komisija savu iebildumu rakstu Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2015. gada 12. oktobrī.
- 30 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 16. novembrī, *European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 31 2015. gada 7. un 18. decembrī vispirms Komisija un tad arī prasītājs norādīja Vispārējai tiesai, ka tiem nav iebildumu pret *EBMA* iestāšanos lietā.
- 32 2015. gada 18. decembrī Komisija arī iesniedza Vispārējā tiesā lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz tās iebildumu rakstu, iesniedzot tai nekonfidenciālo versiju. Prasītājs savukārt šajā pašā dienā iesniedza Vispārējai tiesai lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz prasības pieteikuma un iebildumu raksta pielikumiem, pievienojot šim pieteikumam minēto dokumentu nekonfidenciālo versiju.
- 33 Tāpat arī 2015. gada 18. decembrī prasītājs iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā replikas rakstu.
- 34 2016. gada 25. janvārī prasītājs iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā nekonfidenciālu prasības pieteikuma versiju.

- 35 Ar Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 9. marta rīkojumu *EBMA* tika atļauts iestāties lietā un tika apmierināti galveno lietas dalībnieku lūgumi par konfidencialitātes ievērošanu.
- 36 2016. gada 18. martā Komisija Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza atbildes rakstu uz repliku.
- 37 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2016. gada 1. aprīlī, prasītājs apstiprināja, ka atbildes rakstā uz repliku nav konfidencialas informācijas.
- 38 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2016. gada 4. aprīlī, persona, kas iestājusies lietā, apstiprināja, ka tai nav iebildumu pret konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz prasības pieteikumu, iebildumu rakstu un replikas rakstu.
- 39 Ar 2016. gada 20. aprīļa vēstuli Vispārējā tiesa aicināja galvenos lietas dalībniekus darīt zināmus to apsvērumus par iespējamo tiesvedības apturēšanu, jo Tiesā izskatīšanā atrodas sešas apelācijas sūdzības, kurām varētu būt nozīme šī strīda risinājumā.
- 40 Attiecīgi 2016. gada 26. aprīlī un 10. maijā Komisija un prasītājs atbildēja, pirmkārt, ka šīs apelācijas sūdzības attiecas uz analīzes kārtību, kas ievērojama, interpretējot un piemērojot pamatregulas 13. pantu, kā arī uz pareizu pierādīšanas pienākuma sadali pretapiesanas izmeklēšanu ietvaros, kas ir jautājums, kurš šajā tiesvedībā neesot radies, un, otrkārt, ka, ņemot vērā apelācijas sūdzību pamatus, nešķiet, ka tiem varētu būt kāda nozīme šīs lietas risinājumā.
- 41 2016. gada 2. maijā persona, kas iestājusies lietā, Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iestāšanās rakstu.
- 42 2016. gada 26. maijā septītās palātas priekšsēdētājs nolēma neapturēt tiesvedību.
- 43 2016. gada 17. jūnijā un 8. jūlijā Komisija un prasītājs iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā savus apsvērumus par iestāšanās rakstu.
- 44 Pēc Vispārējās tiesas palātu sastāva maiņas lieta tika nodota jaunam tiesnesim referentam, kurš darbojās septītajā palātā.
- 45 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz to attiecas;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 46 Komisijas, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 47 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas jautājumiem tika uzklauskātas 2017. gada 17. maija tiesas sēdē, kas bija daļēji slēgta, lai galvenos lietas dalībniekus izvaicātu par pielikumiem, kuros bija konfidenciala informācija.
- 48 Tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, iesniedza vienu apsvērumu par ziņojumu tiesas sēdē, kas tika norādīts tiesas sēdes protokolā.

Juridiskais pamatojums

Par prasības pieņemamību

- 49 Formāli neizvirzot iebildi par nepieņemamību, Komisija apgalvo, ka, ja “prasītājs būtu vienkāršs velosipēdu tirgotājs, attiecīgā maksājuma iekasēšana no reģistrācijas dienas to tieši neskartu”. Komisija tomēr norāda, ka “šīs lietas konkrētajos apstākļos prasība varētu būt pieņemama, ja maksājuma paplašināšana attiektos nevis tikai uz nosūtītajiem, bet arī uz paša prasītāja ražotajiem velosipēdiem”, un ka “vienīgi prasītāja (iespējamā) velosipēdu ražotāja statusa dēļ tas esot piedalījies izmeklēšanā un tā datus izmantoja izmeklēšanas iestāde” (iebildumu raksta 92. punkts).
- 50 Kritērijs, kas prasības, kuru fiziska vai juridiska persona ir cēlusi par lēmumu, kas nav tai adresēts, pieņemamībai izvirza LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzēto nosacījumu, ka to šis lēmums skar tieši un individuāli, ir absolūts šķērslis tiesas procesam, ko Savienības tiesas jebkurā brīdī var izvērtēt pat pēc savas ierosmes (rīkojumi, 2001. gada 5. jūlijs, *Conseil national des professions de l'automobile* u.c./Komisija, C-341/00 P, EU:C:2001:387, 32. punkts, un 2007. gada 29. novembris, *Stadtwerke Schwäbisch Hall* u.c./Komisija, C-176/06 P, nav publicēts, EU:C:2007:730, 18. punkts).
- 51 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.
- 52 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz prasītāja individuālo skārumu pietiek norādīt, ka Savienības tiesa ir uzskatījusi, ka atsevišķas to regulu tiesību normas, ar kurām tiek noteikti vai paplašināti antidempinga maksājumi, var individuāli skart attiecīgos produkta ražotājus vai eksportētājus, kas ir vainoti dempinga praksē, pamatojoties uz datiem par to komerciālo darbību. Tie parasti ir ražotāji un eksportētāji uzņēmumi, kas var pierādīt, ka tie ir identificēti Komisijas vai Padomes aktos vai ka tie atrodas sākotnējās izmeklēšanas posmā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1984. gada 21. februāris, *Allied Corporation* u.c./Komisija, 239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 11. punkts, un 2013. gada 13. septembris, *Huvis*/Padome, T-536/08, nav publicēts, EU:T:2013:432, 25. punkts).
- 53 Ņemot vērā šo judikatūru, ir jākonstatē ne tikai tas, ka attiecībā uz prasītāju tika veikta izmeklēšana, kā tas iepriekš atgādināts 7.–18. punktā, bet arī, ka tas apstrīdētās regulas 22. apsvērumā tika identificēts kā vienīgais Pakistānā reģistrētais velosipēdu ražotājs. Turklāt vairākos citos minētās regulas apsvērumos ir minēta prasītāja faktiskā un juridiskā situācija (skat. iepriekš 21.–27. punktu). Līdz ar to nav apstrīdams, ka prasītāju apstrīdētā regula skar individuāli, tostarp tādēļ, ka ar šo regulu ir noteikts paplašināt antidempinga maksājuma iekasēšanu, sākot no reģistrācijas dienas.
- 54 Otrkārt, ir jākonstatē, ka prasītāju apstrīdētā regula skar tieši. Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka dalībvalstu muitas iestādēm, nepastāvot nekādam novērtējuma brīvībai, ir jāiekasē maksājumi, kas noteikti ar antidempinga regulu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 16. janvāris, *BP Products North America* /Padome, T-385/11, EU:T:2014:7, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Tā kā prasītāju apstrīdētā regula skar tieši un individuāli, prasība atcelt šo regulu ir pieņemama.

Par dažu prasības “pamatu” pieņemamību

- 56 Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza vienu vienīgu pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Tas apgalvo, ka, piemērojot šo tiesību normu, Komisija ir pieļāvusi procedūras kļūdas un kļūdas pēc būtības, sniedzot nesaskanīgu argumentāciju. Šajā ziņā prasības pamats ir izteikts šādi:
- Komisija pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu esot piemērojusi velosipēda detaļu ražošanai Šrilankā, lai gan attiecīgās izmeklēšanas priekšmets esot bijis iespējamā antidempinga pasākumu apiešana, veicot montāžas darbības Pakistānā;
 - Komisija šo tiesību normu esot piemērojusi kā izcelsmes noteikumu, taču tā neesot uzskatāma par šādu noteikumu;
 - tā neesot konsekventi pierādījusi A veidlapas izcelsmes sertifikātu nepietiekamo pierādījuma vērtību;
 - tā neesot veikusi nekādus pasākumus, lai piemērotu Savienības muitas tiesību aktos paredzētos izcelsmes noteikumus.
- 57 Komisija norāda, ka prasītājs būtībā ir izvirzījis trīs “pamatus”, jo tas secīgi apstrīd viņa iesniegtā lūguma piešķirt atbrīvojumu noraidījumu, galīgā antidempinga maksājuma paplašināšanu, attiecinot to uz to velosipēdu importu, ko prasītājs nosūtīja no Pakistānas, un šī maksājuma iekasēšanu. Komisija uzskata, ka pirmais un trešais “pamats” nav pieņemams, jo tie neesot pamatoti ar patstāvīgiem argumentiem, un katrā ziņā uzskata, ka tie nav pamatoti.
- 58 Komisijas veikto prasības pieteikuma interpretāciju nevar atbalstīt. Faktiski prasītājs izvirza vienu vienīgu pamatu, lai pamatotu savus prasījumus atcelt tiesību aktu, un ar kuru tas norāda, ka Komisija, pieļaujot dažādas “procedūras, tiesību piemērošanas un argumentācijas kļūdas”, esot paplašinājusi galīgo antidempinga maksājumu 48,5 % apmērā, attiecinot to arī uz prasītāju. Atteikums piešķirt atbrīvojumu, minētā maksājuma paplašināšana un tā iekasēšana šajā lietā nav nošķirami, ņemot vērā to, kā norādīts apstrīdētās regulas 22. apsvērumā, kas minēts iepriekš 21. punktā, ka “pārskata periodā Pakistānā velosipēdus ražoja viens uzņēmums”, proti, prasītājs, kurš bija atbildīgs par visu velosipēdu eksportu no Pakistānas uz Savienību. Sākotnējā antidempinga maksājuma 48,5 % apmērā paplašināšana, attiecinot to uz šo valsti, no vienas puses, bija prasītāja lūgtā atbrīvojuma noraidīšanas neizbēgamas sekas un, no otras puses, tieši izraisīja minētā maksājuma iekasēšanu.
- 59 To apliecina arī pats apstrīdētās regulas formulējums. Faktiski no minētās regulas 163. apsvēruma, kurā ir atsauce uz šīs pašas regulas 102. apsvērumu, izriet, ka lūgums piešķirt atbrīvojumu tika noraidīts tikai tādēļ, ka “[prasītājs] ir iesaistīts pasākumu apiešanas praksē” pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. No apstrīdētās regulas 1. panta 3. punkta, kas minēts iepriekš 27. punktā, arī izriet, ka pati galīgā antidempinga maksājuma iekasēšana tieši izrietēja no minētās regulas 1. panta 1. punktā noteiktās paplašināšanas.
- 60 Līdz ar to ir jāuzskata, ka šie trīs “pamati” ir viens pamats, kas vērsts uz apstrīdētās regulas atcelšanu, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un līdz ar to ir jānoraida absolūts šķērslis tiesas procesam, ko Komisija ir izvirzījusi attiecībā uz diviem iepriekš minētajiem “pamatiem”.

Par lietas būtību

- 61 Vispārējā tiesa uzskata, ka pirms vienīgā prasības pamata izskatīšanas pēc būtības būtu lietderīgi minēt dažus ievada apsvērumus.

Ievada apsvērumi

- 62 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka “kārtība, kādā ir sagatavots prasības pieteikums, neatbilst pamatregulas 13. pantā minētajai kārtībai” (iebildumu raksta 60. punkts), proti, vispirms pienākums pierādīt, ka ir izpildīti pamatregulas 13. panta 1. punktā paredzētie četri nosacījumi attiecībā uz valsti, un pēc tam ražotāju eksportētāju sniegto pierādījumu, lai pamatotu to individuālo lūgumu piešķirt atbrīvojumu, izvērtēšana. Tomēr tā atzīst, ka šajā lietā pamatregulas 13. pantā paredzētā nošķiršana starp tā diviem pirmajiem punktiem “ir neskaidra tādēļ, ka prasītājs ir vienīgais, kas nodarbojās ar velosipēdu montāžu Pakistānā” (iebildumu raksta 66. punkts).
- 63 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka prasītājs neapstrīd kārtību, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētajā regulā ir norādījusi attiecīgi uz pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktu, kas attiecas uz pasākumu apiešanas praksi Pakistānā, un pēc tam izvērtējusi prasītāja lūgumu piešķirt atbrīvojumu. Otrām kārtām, Komisija pati ir atzinusi, kā norādīts iepriekš 62. punktā, ka šī nošķiršana šajā lietā bija neskaidra, kā arī savos apsvērumos par iespējamo tiesvedības apturēšanu, kas minēti iepriekš 40. punktā, norādījusi, ka atšķirībā no lietām, kurās taisīti 2017. gada 26. janvāra spriedumi *Maxcom/Chin Haur Indonesia* (C-247/15 P, C-253/15 P un C-259/15 P, EU:C:2017:61) un *Maxcom/City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62), šajā lietā neradās jautājums par pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktā noteikto izmeklēšanas kārtību.
- 64 Otrkārt, persona, kas iestājusies lietā, iestāšanās rakstā un tiesas sēdē norādīja, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens “valsts, kas pakļauta pasākumiem”, būtu jāsaprot ne tikai kā tāds, kas attiecas vienīgi uz Ķīnu, bet arī uz Šrilanku – valsti, attiecībā uz kuru tika paplašināti sākotnējie pasākumi.
- 65 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka apstrīdētā regula nav balstīta uz tādu pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretāciju, kādu atbalsta persona, kas iestājusies lietā, un ka Komisija šādu interpretāciju šajā lietā nav ne izvirzījusi, ne pārņēmusi, ne arī komentējusi. Faktiski no minētās regulas interpretācijas kopumā skaidri izriet, ka vienīgi Ķīna tika uzskatīta par “valsti, kas pakļauta pasākumiem” pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Turklāt ir jānorāda, ka izmeklēšanas periods šajā lietā daļēji attiecās uz posmu, kurā attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdiem noteiktie antidempinga pasākumi vēl nebija paplašināti, attiecinot tos arī uz velosipēdiem, kas tika nosūtīti no Šrilankas, kas pierāda, ja tas vēl būtu nepieciešams, ka pēdējo minēto valsti apstrīdētajā regulā nevarēja uzskatīt par “valsti, kas pakļauta pasākumiem” pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.
- 66 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka Vispārējā tiesa, izskatot prasību atcelt tiesību aktu, nevar ar savu argumentāciju aizstāt apstrīdētā tiesību akta autora pamatojumu (skat. spriedumu, 2016. gada 26. oktobris, *PT Musim Mas/Padome*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 64. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2005. gada 14. decembris, *General Electric/Komisija*, T-210/01, EU:T:2005:456, 359. punkts), kas tai būtu bijis jādara, ja personas, kas iestājusies lietā, arguments būtu pieņemams. Tādēļ minēto argumentu nevar akceptēt.
- 67 Treškārt, ir skaidrs, ka Komisija šajā lietā nav piemērojusi pamatregulas 18. pantu, kas attiecas uz nevēlēšanos sadarboties. Faktiski tā uzskatīja, kā atgādināts iepriekš 21. punktā, ka prasītājs sadarbojās. Līdz ar to personas, kas iestājusies lietā, arguments, ka Komisijai esot bijušas tiesības piemērot minēto pantu, ir jānoraida kā neatbilstošs.
- 68 Ceturtkārt, persona, kas iestājusies lietā, norāda uz apstākli, ka *Great Cycles* un prasītājs esot “viena ekonomiska vienība”, lai interpretētu kritēriju attiecībā uz 60% vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, kurš minēts pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā. Tomēr ir jānorāda, kā jau tas tika nospriests iepriekš 65. punktā, ka apstrīdētā regula nav pamatota ar šādu

apstākli un ka ar personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumu, pieņemot, ka tas būtu pierādīts, nevar aizstāt Komisijas minētajā regulā norādīto pamatojumu. Tātad šis pakārtoti izvirzītais arguments arī nav pieņemams.

Par vienīgo prasības pamatu

- 69 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka gan no pamatregulas 13. panta 2. punkta formulējuma, gan no judikatūras (spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 88. punkts) izriet, ka šī tiesību norma attiecas uz tāda samontētā izstrādājuma detaļām, kurš “nāk” no valsts, kas pakļauta pasākumiem, un vārds “nāk” nav jāinterpretē tādējādi, ka detaļām faktiski ir jābūt šīs valsts izcelsmei. Šajā lietā tātad pietiek ar to, ka minētās detaļas tika izgatavotas Šrilankā un nosūtītas no šīs valsts uz Pakistānu, lai konstatētu, ka tās nav uzskatāmas par detaļām, kas “nāk” no Ķīnas minētās regulas 13. panta 2. punkta izpratnē (prasības pieteikuma 22. un 23. punkts).
- 70 Otrkārt, pārbaudes uz vietas laikā prasītājs iesniedza Šrilankas Demokrātiskās Sociālistiskās Republikas Tirdzniecības ministrijas izdotos A veidlapas izcelsmes sertifikātus, lai pierādītu, ka Šrilankā ražotās detaļas, kas tika nosūtītas no šīs valsts uz Pakistānu, bija Šrilankas izcelsmes. Tā kā minētie sertifikāti ir paredzēti Savienības tiesību aktos muitas jomā, saimnieciskās darbības subjekti varēja uz tiem paļauties, izņemot, ja tie pēc Savienības muitas iestāžu oficiālas izmeklēšanas formāli tiktu atzīti par spēkā neesošiem. Tādēļ prasītājs uzskata, ka tas ir izpildījis pierādīšanas pienākumu saskaņā ar 2000. gada 26. septembra sprieduma *Starway/Padome* (T-80/97, EU:T:2000:216) 88. punktu. Prasītājs precizē, ka revīzijas uzņēmuma sagatavotajiem izmaksu pārskatiem bija pievienota prasītāja apņemšanās atvērt savu ražotni jebkādai pārbaudei un uzturēt grāmatvedības dokumentus. Replikas raksta 20. punktā prasītājs norāda, ka “ir saprātīgi, ka tāda maza valsts ar ierobežotiem līdzekļiem kā Šrilanka ievieš sistēmu, saskaņā ar kuru A veidlapas izcelsmes sertifikāti tiek izsniegti, pamatojoties uz izmaksu prognozēm, kas pakļautas *ex post* pārbaudei.” Replikas raksta 52.–54. punktā prasītājs piebilst, ka ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodeksa īstenošanas regula”), kas tobrīd bija spēkā, 97.t pantu ir izveidota minēto izcelsmes sertifikātu *ex post* pārbaudes procedūra. Pēc prasītāja domām, Komisija apstrīdētajā regulā nav norādījusi, kādēļ uz A veidlapas izcelsmes sertifikātiem nevar atsaukties (replikas raksta 53. punkts), lai gan tai ir “saprātīgi jāpamato iemesli, kādēļ” tos nevar uzskatīt par derīgiem (replikas raksta 55. punkts *in fine*.)
- 71 Treškārt, Komisija esot pieļāvusi procedūras, tiesību piemērošanas un argumentācijas kļūdas, piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punktu ražošanas darbībām, kas tika veiktas Šrilankā, nevis Pakistānā. Līdz ar to Komisija esot rīkojusies ārpus izmeklēšanas teritoriālās piemērošanas jomas, piemērojot šo pašu tiesību normu citai valstij, kas nav Pakistāna. Turklāt Komisija esot piemērojusi nepareizo noteikumu, jo piemērotā tiesību norma nav izcelsmes noteikums, lai kļūdaini pierādītu, ka Šrilankā ražotās velosipēda detaļas nebija Šrilankas izcelsmes un līdz ar to varēja tikt uzskatītas par detaļām no Ķīnas. Turklāt Komisijas argumentācija esot nesaskanīga, jo tā esot pamatoti atzinusi, ka aplūkojamā tiesību norma nav izcelsmes noteikums, taču, neraugoties uz to, piemērojusi šo tiesību normu kā tādu attiecīgajām velosipēda detaļām.
- 72 Šādos apstākļos, tā kā Komisijai bija nodoms noraidīt A veidlapas izcelsmes sertifikātus kā nepietiekamus pierādījumus, saskaņā ar labas pārvaldības un pienācīgas rūpības principiem vismaz bija jāpārbauda attiecīgo velosipēda detaļu izcelsme atbilstoši preferenciāliem un nepreferenciāliem izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.) un Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas regulā. Taču neviena pārbaude šajā ziņā netika veikta.

- 73 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā nav nevienas atsauces uz detaļu “izcelsmi”, bet tajā esot lietots tikai vienkāršs faktiskais formulējums “nāk no valsts”. Tādējādi minētajā tiesību normā neesot nevienas atsauces uz apstākli, ka tās piemērošana būtu jāveic, ievērojot Savienības muitas tiesību aktos paredzētos izcelsmes noteikumus, atšķirībā no citām minētās regulas tiesību normām, piemēram, 13. panta 1. punkta otrās daļas, kurā ir atsauce uz “attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem”. Līdz ar to ar pamatregulas 13. pantu ir ieviests atsevišķs tiesiskais regulējums, ar atsevišķām robežvērtībām, kuru mērķis ir nodrošināt Savienības rīcības, lai novērstu pasākumu apiešanu, pārskatāmību.
- 74 Otrkārt, attiecībā uz prasītāja iesniegtajiem izcelsmes sertifikātiem Komisija uzskata, ka tie nav pietiekams pierādījums, lai pierādītu šo detaļu Šrilankas izcelsmi iepriekš 15. pantā apkopoto norāžu dēļ.
- 75 Treškārt, tā kā Savienības iestādēm judikatūrā ir atzīta iespēja izmantot saskanīgu norāžu kopumu, no tā būtu jāsecina, ka pamatregulas 13. pants ir ticis interpretēts tādējādi, ka ar to nav ierobežots to pierādījumu veids, uz kuriem izmeklēšanas iestādēm ir tiesības pamatoties, lai pierādītu pasākumu apiešanas praksi.
- 76 Komisija atbildes raksta uz repliku 3. un 42. punktā norāda, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošana “pēc analogijas” neveido tās konstatējumu būtisku pamatojumu, bet gan ir “papildu pārbaude”, kuru tai nebija pienākums veikt, jo “ar A veidlapas izcelsmes sertifikātu uzticamības trūkumu un ražošanas iekārtu neesamību vien pietika, lai tā varētu secināt, ka prasītāja iesniegtā informācija nebija ticama”. Komisija precizē, ka apstrīdētās regulas 101. apsvērumā minētais vārds “turklāt” liecina par šīs tiesību normas izmantošanas papildu “instrumenta raksturu”.
- 77 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši pamatregulas 13. panta 1. punktam saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešajām valstīm vai uz šāda produktu detaļu importu, ja ir notikusi spēkā esošo noteikumu apiešana. Saskaņā ar šīs pašas regulas 13. panta 2. punktu tāda montāžas darbība, kādu veica prasītājs šajā lietā, ir uzskatāma par spēkā esošo pasākumu apiešanu, ja ir izpildīti a)–c) apakšpunktā uzskaitītie nosacījumi (spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 78. punkts).
- 78 Konkrētāk, no pamatregulas 13. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta izriet, ka var uzskatīt, ka ar montāžas darbību tiek apieti pasākumi, ja detaļas, kas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, “nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi” (spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 79. punkts).
- 79 No tā izriet, ka, piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punktu, Savienības iestādēm ir jāvar pierādīt – papildus tajā uzskaitīto pārējo nosacījumu izpildei – ka detaļas, kas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi. Turpretī tām nav jāiesniedz pierādījums, ka šīm detaļām ir arī šis valsts izcelsme (spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 84. punkts).
- 80 Ņemot to vērā, no pamatregulas, it īpaši tās 13. panta, izriet, ka regulas par antidempinga maksājuma piemērošanas jomas paplašināšanu mērķis ir nodrošināt šī pasākuma efektivitāti un novērst, lai tas netiktu apiets ar montāžas darbībām Savienībā vai trešajā valstī. Tādējādi pasākumam, ar ko tiek paplašināts antidempinga maksājums, ir tikai papildu raksturs salīdzinājumā ar sākotnējo tiesību aktu, ar ko šis maksājums tika noteikts. Līdz ar to minētās regulas 13. panta mērķim un vispārējai sistēmai pretrunā būtu antidempinga maksājumu, kas sākotnēji noteikts kādas konkrētas valsts izcelsmes preču importam, uzlikt tādu šī produkta detaļu importam, kuras nāk no valsts, kas pakļauta pasākumam, ja attiecīgie saimnieciskās darbības subjekti, kuri veic montāžu, kas ir Komisijas izmeklēšanas priekšmets, iesniedz pierādījumu, ka šīm detaļām, kuras veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma

- detaļu vērtības, ir citas valsts izcelsme. Faktiski šādā situācijā montāžas darbības nevar uzskatīt par tādām, ar ko tiek apiets sākotnēji uzliktais antidempinga maksājums pamatregulas 13. panta izpratnē (spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 85. punkts).
- 81 Līdz ar to pamatregulas 13. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka montāžas darbība, kas notiek Savienības vai trešās valsts teritorijā, ir uzskatāma par spēkā esošo pasākumu apiešanu, ja papildus tam, ka ir izpildīti pārējie šajā tiesību normā minētie nosacījumi, detaļas, kas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, izņemot, ja attiecīgais saimnieciskās darbības subjekts pierāda Savienības iestādēm, ka šīm detaļām ir citas valsts izcelsme (spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 88. punkts).
- 82 Šāds pierādījums var tikt iesniegts dažādos gadījumos, ne tikai vienkārša tranzīta gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 87. punkts).
- 83 No tā izriet, ka, ja parasti pietiek atsaukties tikai uz to, “no [kurienes] nāk” detaļas, kas izmantotas galīgā produkta montāžā saskaņā ar pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, šaubu gadījumā var būt nepieciešams pārbaudīt, vai detaļām, kas “nāk no” trešās valsts, faktiski nav citas valsts izcelsmes.
- 84 Attiecībā uz pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā izmantotajiem vārdiem “nāk no”, ir jānorāda, ka, lai arī minētajā regulā nav to definīcijas, šie vārdi tiek lietoti vairākkārt, sistemātiski tos saistot ar jēdzienu “imports”. Piemēram, jēdziens “imports[, kas nāk] no” ir ietverts minētās regulas 8. apsvērumā, kā arī 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā, 3. panta 4. punktā, 9. panta 5. un 6. punktā un 13. panta 1. punktā. Turklāt šī jēdziena variants ir lietots apstrīdētās regulas 54. apsvērumā. Turklāt minētais jēdziens pamatregulas minēto tiesību normu citās valodu versijās ir tulkots kā “imports no”. Tā tas ir, piemēram, angļu valodā (*imports from*), vācu valodā (*Einführen aus*), bulgāru valodā (*вход от*), horvātu valodā (*uvoza iz*) un lietuviešu valodā (*importui iš*). No tā izriet, ka vārdi “nāk no” pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāsaprot tādējādi, ka tie attiecas uz konkrēto importu un tād uz eksportētājvalsti.
- 85 Šāda interpretācija turklāt ir saskaņā ar pasākumu, kuri vērsti uz apiešanas prakses apkaršanu, efektivitātes mērķi, kas ir pamatregulas 13. panta pamatā, jo tajā ir paredzēts efektīvs un praktisks risinājums, kurš ļauj Komisijai atsaukties vienkārši uz to, “no [kurienes] nāk” detaļas, kas izmantotas galīgā produkta montāžā saskaņā ar pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 86 Šajā gadījumā no lietas materiāliem, it īpaši no veidlapai pievienotās F.2 tabulas, izriet – ko lietas dalībnieki turklāt neapstrīd –, ka vismaz 47 % no detaļām, kas tika izmantotas velosipēdu montāžā Pakistānā, tika importētas no Šrilankas, pēc tam, kad tās šajā valstī tika izgatavotas. Tādā pieņēmums par vienkāršu tranzītu caur šo valsti neatbilst šīs lietas apstākļiem. Līdz ar to ir jākonstatē, ka varēja uzskatīt, ka šīs detaļas “nāk no” Šrilankas.
- 87 Tomēr, kā izriet no iepriekš 79.–82. punktā apkopotās judikatūras, šis konstatējums nevar liegt Komisijai šaubu gadījumā pārbaudīt, vai detaļām, kas “nāk no” Šrilankas, faktiski nav citas valsts izcelsme, piemēram, tādas valsts izcelsme, uz kuru attiecas pasākumi, kā šajā gadījumā Ķīna.
- 88 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Komisijas argumentā, saskaņā ar kuru detaļu “izcelsmi” neesot nozīmes pamatregulas 13. panta 2. punkta piemērošanā, nav pilnībā ņemta vērā Savienības tiesas veiktā minētās tiesību normas interpretācija.
- 89 Otrkārt, šis Komisijas arguments ir pretrunā apstāklim, ka tā pati ir pārbaudījusi attiecīgo velosipēda detaļu izcelsmi. Faktiski, pirmām kārtām, veidlapas F.2 tabulā, uz kuru Komisija turklāt ir balstījusi būtisku daļu savas pārbaudes, it īpaši ir pieprasīts, lai tiktu norādīta to velosipēda detaļu “izcelsme”, kas tika izmantotas montāžas darbībām Pakistānā. Otrām kārtām, no apstrīdētās regulas 98. un

101. apsvērums izriet, ka Komisija ir pārbaudījusi, vai attiecīgo preču A veidlapas izcelsmes sertifikāti bija pietiekami pierādījumi, lai pierādītu attiecīgo velosipēda detaļu “izcelsmi”. Trešām kārtām, tā kā Komisija uzskatīja, ka minētie izcelsmes sertifikāti nebija pietiekams pierādījums, lai apliecinātu velosipēda detaļu “izcelsmi”, tā piemēroja pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos kritērijus, lai pārbaudītu minēto detaļu “izcelsmi”, kā tā pati apstiprināja uzklaušanās amatpersonas veiktās uzklaušanās laikā un kā tas izriet no šīs uzklaušanās protokola.
- 90 Lai arī no apstrīdētās regulas 101. apsvērums *in fine* izriet, ka Komisija secināja, ka attiecīgās velosipēda detaļas “nāk no” Ķīnas, jo tās tika ražotas, izmantojot vairāk nekā 60 % izejmateriālu no Ķīnas, un ka pievienotā vērtība bija mazāka par 25 % no ražošanas izmaksām, no vairākiem lietas materiālu elementiem, it īpaši tiem, kas minēti iepriekš 89. punktā, izriet, ka Komisija piemēroja pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos kritērijus, lai pārbaudītu šo detaļu “izcelsmi”. Šis terminoloģijas atšķirības tādējādi liecina par zināmu neskaidrību, kas Komisijai ir par attiecīgajiem jēdzieniem “nāk no” un “izcelsme”.
- 91 Katrā ziņā no šī sprieduma 81.–86. punkta izriet, ka aplūkotās velosipēdu detaļas “nāca no” Šrilankas, bet ka Komisijai bija tiesības pieprasīt prasītājam iesniegt pierādījumu ne tikai par to, ka minētās detaļas “nāca no” Šrilankas, bet arī ka tām bija šis valsts izcelsme.
- 92 Šādos apstākļos ir jāpārbauda, vai Komisija, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, varēja secināt, ka velosipēdu detaļām, kas nāca no Šrilankas, faktiski bija Ķīnas izcelsme.
- 93 Šajā ziņā ir jāpārbauda, pirmkārt, A veidlapas izcelsmes sertifikātu, kurus prasītājs iesniedza kā pierādījumu aplūkoto velosipēda detaļu Šrilankas izcelsmei, bet kurus Komisija noraidīja (turpmāk tekstā – “apstrīdētie sertifikāti”), pierādījuma spēks un, otrkārt, minēto detaļu ražošanas izmaksas, kuras prasītājs iesniedza pēc Komisijas pieprasījuma un saistībā ar kurām Komisija pēc analogijas piemēroja pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- *Par apstrīdēto sertifikātu pierādījuma spēku*
- 94 Tā kā daļu no prasītāja argumentiem var interpretēt tādējādi, ka ar tiem tiek apšaubīts apstrīdētās regulas pamatojums, ciktāl tas attiecas uz Komisijas veikto A veidlapas izcelsmes sertifikātu pierādījuma spēka pārbaudi, ir jākonstatē, ka no apstrīdētās regulas 98, 100. un 101. apsvērums, kuru saturs ir atspoguļots iepriekš 23. punktā, izriet, ka Komisija ir skaidri un visaptveroši izklāstījusi iemeslus, kādēļ tā šajā lietā nevarēja paļauties uz dažiem A veidlapas izcelsmes sertifikātiem, ko tai bija iesniedzis prasītājs. Tātad apstrīdētajā regulā norādītais pamatojums atbilda LESD 296. pantā paredzētajai prasībai.
- 95 Pēc būtības, pirmkārt, ir jāatgādina, ka A veidlapas izcelsmes sertifikāti ir preferenciālas izcelsmes sertifikāti, kas faktu rašanās brīdī attiecībā uz Savienību bija regulēti Muitas kodeksa īstenošanas regulas 97.k–97.u pantā un kas ļauj eksportētājam pierādīt tā eksportēto preču izcelsmi. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka saskaņā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 97.k panta 1. punktu jebkurai saņēmējvalstij ir jāievēro vai jāpanāk, ka tiek ievēroti, izcelsmes noteikumi un noteikumi attiecībā uz A veidlapas izcelsmes sertifikātu aizpildīšanu un izdošanu.
- 96 A veidlapas izcelsmes sertifikāti tiek plaši izmantoti starptautiskajā tirdzniecībā kā to preču izcelsmes apliecinājums, uz kurām tie attiecas. Turklāt Savienības iestādes bieži lūdz tos iesniegt, tostarp procedūrās antidempinga jomā, lai pārliecinātos par attiecīgā produkta izcelsmi. Šajā lietā, kā tika apstiprināts tiesas sēdē, par to liecina apstākļi, ka Komisija A veidlapas izcelsmes sertifikātus, kurus bija iesniedzis prasītājs un kuri attiecās uz *Vechenson* ražotajām velosipēda detaļām, bija pieņēmusi kā pietiekamu pierādījumu to Šrilankas izcelsmei (skat. iepriekš 15. punktu).

- 97 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92, kas bija piemērojama faktu rašanās laikā, 26. pantu nopietnu šaubu gadījumā muitas iestādes var prasīt papildu pamatojumu, lai nodrošinātu, ka norādītā izcelsme patiešām atbilst normām, kādas šajā jomā ir noteiktas Savienības tiesiskajā regulējumā. Šajā ziņā Muitas kodeksa īstenošanas regulas, kas bija piemērojama faktu rašanās laikā, 97.t pantā ir ieviesta A veidlapas izcelsmes sertifikātu *a posteriori* pārbaude izlases kārtā vai katru reizi, kad dalībvalstu muitas iestādēm rodas pamatotas šaubas par šo dokumentu autentiskumu.
- 98 No šīm tiesību normām var secināt, ka, lai arī A veidlapas izcelsmes sertifikātiem ir pierādījuma spēks attiecībā uz to preču izcelsmi, uz kurām tie attiecas, tas nav absolūts. Faktiski šāds trešās valsts aizpildīts sertifikāts nevarētu būt saistošs Savienības iestādēm attiecībā uz šo preču izcelsmi, liedzot tām izcelsmi pārbaudīt ar citiem līdzekļiem, ja pastāv objektīvas, būtiskas un saskaņotas norādes, kuras rada šaubas par preču, kas ir šo sertifikātu priekšmets, patieso izcelsmi. Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka tiktu lielā mērā atņemta *a posteori* pārbaūžu lietderība, ja šādu sertifikātu izmantošana pati par sevi varētu pamatot muitas nodokļa atlaišanu (spriedumi, 2002. gada 11. jūlijs, *Hyper*/Komisija, T-205/99, EU:T:2002:189, 102. punkts, un 2010. gada 16. decembris, *Hit Trading* un *Berkman Forwarding* /Komisija, T-191/09, nav publicēts, EU:T:2010:535, 97. punkts).
- 99 Otrkārt, no pamatregulas 6. panta 8. punkta izriet, ka, izņemot minētās regulas 18. pantā, kas attiecas uz sadarbības neesamību – pants, kas šajā lietā nav ticis piemērots, kā tika uzsvērts iepriekš 67. punktā, – paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, uz kuru Komisija iecerējusi balstīt savus secinājumus, precizitāti. Līdz ar to šajā tiesību normā par likumīgu ir atzīta ne tikai iespēja, bet arī Komisijas pienākums pārbaudīt tai iesniegtos dokumentus. Šis pienākums antidempinga jomā tiek īstenots dabiski, neskarot šajā ziņā muitas iestādēm paredzētās specifiskās procedūras, vēl jo vairāk tāpēc, ka Komisija šajā lietā ir apšaubījusi nevis apstrīdēto sertifikātu spēkā esamību kā tādu, bet gan tikai to pietiekamo pierādījuma vērtību.
- 100 Šajā gadījumā Komisija secināja, ka apstrīdētos sertifikātus nevarēja uzskatīt par pietiekamiem pierādījumiem, lai pierādītu aplūkoto velosipēda detaļu izcelsmi, un balstījās uz virkni objektīvu, būtisku un saskaņotu norāžu, kuras prasītājs turklāt neapstrīd.
- 101 Šajā ziņā, pirmkārt, Komisija konstatēja, ka apstrīdētie sertifikāti tika izsniegti nevis, pamatojoties uz reālām ražošanas izmaksām, bet uz ražošanas izmaksu prognozēm nākotnē, negarantējot, ka velosipēda detaļas tiks faktiski izgatavotas saskaņā ar plānotajām izmaksām. Tās bija vienkārši vispārējas ražošanas izmaksu prognozes attiecībā uz nenoteiktu ražošanas daudzumu aptuveni gada laikā, ko turklāt apstiprināja pats prasītājs (apstrīdētās regulas 98. un 101. apsvērums). Turklāt Komisija atzīmēja, ka noteikta veida rāmjiem un dakšām, attiecībā uz kuriem tika izsniegti apstrīdētie sertifikāti, trūka izmaksu tāmju apliecinājošu dokumentu (apstrīdētās regulas 98. apsvērums), piemēram, 24 un 26 collu rāmjiem un dakšām, un ka daži no šiem sertifikātiem tika izsniegti bez izmaksu tāmju apliecinājošiem dokumentiem, kā tas it īpaši ir 10 collu stūres gadījumā.
- 102 Otrkārt, Šrilankas iestādes Komisijai apstiprināja, ka tās piemēroja šo vispārīgo metodoloģiju *Great Cycles*, neveicot *ex post* pārbaudi.
- 103 Treškārt, Komisija uzsvēra apstākli, ka izmaksu tāmes, kas tika iesniegtas, lai pamatotu lūgumu par apstrīdēto sertifikātu izdošanu, bija sagatavotas atkarībā no velosipēda detaļu – rāmju, dakšu, disku un riteņu – izmēra, nevis konkrētiem produktiem.
- 104 Ceturtkārt, apstrīdētajos sertifikātos norādītā franko uz kuģa klāja vērtība neatbilda citos prasītāja nosūtītajos datos norādītajai vērtībai, piemēram F.2 tabulā (skat. iepriekš 9. un 12. punktu) vai konkrētajos rēķinos attiecībā uz tirdzniecības attiecībām starp *Great Cycles* un prasītāju, *Flying Horse* un prasītāju vai *Great Cycles* un *Flying Horse*. Attiecībā uz konkrētiem rēķiniem prasītājs kļūdaini apgalvo, ka iebildumu rakstā ietvertā atsauce uz desmit rēķiniem ir nepieņemama, jo Komisija tos savos secinājumos nebija minējusi. Faktiski no lietas materiāliem izriet, ka šos rēķinus Komisijai

iesniedza pats prasītājs pārbaudes uz vietas laikā un ka par detaļām, uz kurām ir atsauce F.2 tabulā, administratīvā procesa laikā ir notikušas diskusijas starp lietas dalībniekiem. Komisija tāad bija tiesīga uz tiem atsaukties, tostarp šīs tiesvedības laikā.

- 105 Tādējādi šīs lietas konkrētajos apstākļos un ņemot vērā visas iepriekš 101.–104. punktā minētās norādes, Komisija pamatoti varēja uzskatīt, ka apstrīdētie sertifikāti nebija pietiekams pierādījums, lai pierādītu velosipēda detaļu izcelsmi.
- 106 Tāad prasības pamats šajā jautājumā ir jānoraida kā nepamatots.

– *Par pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanu pēc “analoģijas”*

- 107 Pēc tam, kad Komisija bija noraidījusi apstrīdētos sertifikātus kā nepietiekamus pierādījumus, lai pierādītu aplūkoto velosipēda detaļu Šrilankas izcelsmi, tā pieprasīja prasītājam iesniegt un tas arī pieprasītajā formātā iesniedza tāmi par minēto detaļu ražošanas izmaksām atsauces periodā. Komisija “pēc analoģijas” piemēroja pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta kritērijus, lai, balstoties uz ražošanas izmaksām, pārbaudītu minēto detaļu “izcelsmi” (saskaņā ar uzklauššanas amatpersonas veiktās uzklauššanas protokolu) vai, “no [kurienes tās] nāk” (saskaņā ar apstrīdētās regulas 101. apsvērumu *in fine*, skat. iepriekš 89. un 90. punktu).
- 108 Tomēr, kā norādīts iepriekš 86. punktā, šajā gadījumā minētās detaļas “nāca no” Šrilankas. Tāad vēl ir jāpārbauda, vai Komisija, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, varēja šajā lietā “pēc analoģijas” piemērot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, lai pārbaudītu šo detaļu izcelsmi.
- 109 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka ražošanas izmaksas, ko prasītājs iesniedza šajā nolūkā, Komisija nenoraidīja kā nepietiekamas vai neuzticamas. Gluži pretēji, no lietas materiāliem, kā arī apstrīdētās regulas 13. un 101. apsvēruma izriet, ka Komisija ir konkrēti balstījusies uz šo informāciju, lai “pēc analoģijas” piemērotu pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 110 Pirmkārt, “pēc analoģijas” piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Komisija patiesībā pārbaudīja, vai ar velosipēda detaļu ražošanu Šrilankā tika apieti antidempinga pasākumi, kuri attiecās uz Ķīnas izcelsmes velosipēdiem, kas savukārt nebija tās izmeklēšanas priekšmets, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula.
- 111 Faktiski no pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta paša formulējuma izriet, ka tas ir piemērojams “montāžas darbībām”, ņemot vērā, ka tajā paredzētais 60 % noteikums tādējādi ir piemērojams kopējai “samontētā izstrādājuma” detaļu vērtībai. Ir skaidrs, ka šajā lietā izmeklēšanas mērķis nebija velosipēdu “montāžas darbības” Šrilankā, ne arī tā jebkāda veidā attiecās uz minētajā valstī “samontētajiem” velosipēdiem.
- 112 Otrkārt, pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts nav izcelsmes noteikums, ko turklāt pati Komisija ir atzinusi apstrīdētās regulas 101. apsvērumā, ko tā ir apstiprinājusi arī savos procesuālajos rakstos. Tāad to nevar piemērot “pēc analoģijas”, lai konstatētu preču izcelsmi, vēl jo vairāk tādēļ, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie kritēriji būtiski atšķiras no tiem, kas attiecās uz izcelsmes noteikumiem. Ja tiktu konstatēts, ka vairāk nekā 40 % no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības veido citas valsts, nevis tās, uz kuru attiecās pasākumi, izcelsmes detaļas, montāžas darbības nevarētu uzskatīt par tādām, ar ko tiek apieti sākotnēji noteiktie antidempinga maksājumi pamatregulas 13. panta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 85. punkts).

- 113 Turklāt no pamatregulas 14. panta 3. punkta izriet, ka “ievērojot šo regulu, var pieņemt īpašus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes koncepcijas kopējo definīciju, kas sniegta [Regulā Nr. 2913/92]”. Tomēr ir skaidrs, ka pirms apstrīdētās regulas stāšanās spēkā šādi noteikumi nebija pieņemti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 108. punkts).
- 114 Līdz ar to Komisija, “pēc analogijas” piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu Šrilankā iegādātajām velosipēda detaļām, lai pārbaudītu to izcelsmi saistībā ar montāžas darbībām Pakistānā, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 115 Neviens no Komisijas izvirzītajiem argumentiem neatspēko šo secinājumu. Pirmkārt, attiecībā uz atbildes rakstā uz repliku izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru Komisijai neesot bijis pienākums pārbaudīt citus pierādījumus, jo tas, ka apstrīdētajiem sertifikātiem nebija pietiekamas pierādījuma vērtības, ļāva Komisijai noraidīt lūgumu piešķirt atbrīvojumu, balstoties vienīgi uz šo pamatojumu, ir jānorāda, ka ne no vienas apstrīdētās regulas normas neizriet, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošana “pēc analogijas” Šrilankā iegādātajām velosipēda detaļām būtu notikusi pakārtoti. Gluži pretēji, no vairākiem apstrīdētās regulas apsvērumiem, piemēram, 13., 98., 100. un 101. apsvēruma, izriet, ka šis pamatojums bija būtisks Komisijas veiktās pārbaudes elements, kas turklāt tika izvirzīts un apspriests visa tā procesa laikā, kura noslēgumā tika pieņemta apstrīdētā regula. Komisija šajā ziņā nevar izvirzīt nevienu būtisku argumentu vārda “turklāt” (*moreover*) lietojumam apstrīdētās regulas 101. apsvērumā, ciktāl šis pamatojums ir ietverts vairākos citos šīs regulas apsvērumos un ciktāl šis vārds liecina vienīgi par cita argumenta pievienošanu, nenorādot uz tās papildu raksturu.
- 116 Otrkārt, Komisija pati atzīst, ka ar šīs lietas apstākļiem, lai arī, protams, neskaidriem, kā tādiem nepietiek, “lai izšķirošā veidā konstatētu, ka prasītājs bija iesaistīts pasākumu apiešanas praksē Pakistānā izmeklēšanas laikposmā” (atbildes raksta uz repliku 11. punkts *in limine*). Līdz ar to Komisija nevar vienīgi atsaukties uz “norāžu kopumu”, nepierādot, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi bija izpildīti, vēl jo vairāk tādēļ, ka tika uzskatīts, ka prasītājs sadarbojās, kā minēts iepriekš 21. punktā.
- 117 Treškārt un katrā ziņā, no judikatūras izriet, ka Komisijai nevis pārskata viedā, bet gan rūpīgi un objektīvi ir jāizvērtē dokumenti, kurus tai izmeklēšanā iesniedzis attiecīgais saimnieciskās darbības subjekts, lai pārliecinātos par datu patiesumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome*, T-80/97, EU:T:2000:216, 115. punkts). Komisija tāpat nevar neņemt vērā prasītāja iesniegto informāciju, lai pierādītu aplūkoto velosipēda detaļu izcelsmi, aizbildinoties, ka tai nebija jāveic šāda pārbaude, vēl jo vairāk tādēļ, ka Komisija pati balstījās uz šo informāciju, kas norādīta F.4.1 tabulā, neapšaubot šīs informācijas ticamību, lai “pēc analogijas” piemērotu pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 118 Visbeidzot apstākļi, ka aplūkoto detaļu ražošanas izmaksu pārbaude tika veikta “uz papīra”, ņemot vērā to, ka ražošanas iekārtas esot pārvestas, nav izšķirošs, jo Komisija neapstrīd, ka atsauces periodā aplūkotās detaļas tika izgatavotas Šrilankā. Katrā ziņā ar šo apstākli vien nevar izlabot Komisijas pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā.
- 119 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienīgais prasības pamats ir pamatots. Līdz ar to pamats ir jāapmierina un apstrīdētā regula ir jāatceļ, ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 120 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

- 121 Tā kā Komisijai šajā lietā spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši prasītāja prasījumiem.
- 122 Persona, kas iestājusies lietā, atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Komisijas 2015. gada 18. maija Īstenošanas regulu (ES) 2015/776, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 502/2013 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Kambodžas, Pakistānas un Filipīnu izcelsme, ciktāl tā attiecas uz *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd*;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Kolachi Raj Industrial (Private)* tiesāšanās izdevumus;
- 3) *European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 10. oktobrī.

[Paraksti]